

Whiskyprovning den 12 september 2014 – utdrag ur protokoll

Tema: Whisky från Campbeltown

Kvällens värd, Ingemar, hade bjudit in till provning i sitt sommarhus i Hjälmared. Vi möttes av ett strålande sensommarväder. Värden hade dessutom bestämt att vi skulle infinna oss redan 17.30 eftersom flertalet av oss var pensionärer.

Eftersom temat för denna den 26:e provningen var whisky från Campbeltown, citerades ur boken "Whisky från hela världen" från 1998, där Ulf Laurin skriver:

"Campbeltown är ett eget distrikt som fått namn efter en stad som ligger på halvön Kintyre i sydvästra Skottland. Tidigare hade whisky från Campbeltown ett gott rykte, den ansågs vara särskilt djup och kraftig. I början av seklet sjönk kvaliteten katastrofalt. Många destillerier gjorde dålig sprit och använde gamla murkna fat för lagring. Både konsumenter och blenders reagerade. Campbeltowns whisky fick rykte om sig att "stinka fisk". Samtidigt kom den stora mängden högklassig whisky från Highlands, och destilleri efter destilleri i Campbeltown slogs ut. De tidigare 32 destillerierna har under 1900-talet reducerats till endast två".

Det var från dessa två destillerier, Springbank och Glen Scotia, kvällens fem kandidater hade valts ut med en förhoppning om att fiskdoften nu var borta.

1. Longrow, 46 %
2. Glen Scotia 1990, 40 %
3. Hazelburn 12 y, 46 %
4. Springbank 15 y, 46 %
5. Glen Scotia 14 y, 50 %

Från destilleriet Springbank kom nr 1, 3 och 4. Från Glen Scotia kom alltså nr 2 o 5.

Longrow (1)

Doften var behaglig och distinkt med tydlig rökighet och sälta. Smaken var balanserat rökig med inslag av sälta. Eftersmaken var lång och rökig men utan övertoner.

Glen Scotia (2)

I doften förnams någon lätt rök och en doft av peppar och salt. I smaken framträdde pepparn mer påtagligt tillsammans med saltan. Inte så lång eftersmak men även här märktes pepparn.

Hazelburn (3)

Doften var mild, fruktig och söt. Någon kunde också känna ett visst drag av Björnklistor från "småskolans" pappslöjd samt bittermandel. Smaken var snäll, mild och medellång på gränsen till fruntimmerswhisky – vad det nu är för något!?

Springbank (4)

Doften var stor med inslag av sherry och sötma. I smaken förnams förutom sherry och sötma en viss rökighet. Komplex och god. Lång eftersmak.

Glen Scotia (5)

Doften är mild, fruktig och söt med inslag av rök särskilt efter spädning med några droppar vatten. Smaken (50 % - Helge!) innehöll lite rök och lite sötma. Mild, rund och god efter spädning med några droppar vatten.

Ingemar hade pratat med sin "husläkare" som på det bestämdaste har avrått honom från att med den halsen försöka poängsätta kvällens whisky – det skulle kunna bli hur tossigt som helst. Däremot hade han fått rådet att dricka så mycket som möjligt!!

Poängsättningen blev följande:

	Longrow	Glen Scotia 1990	Hazelburn 12 y	Springbank 15 y	Glen Scotia 14 y
Bengt	7,4	7,1	7,2	7,9	8,1
Pelle	7,8	7,0	8,0	8,0	8,8
Christer	6,0	5,0	7,5	7,5	8,0
Göran	8,0	7,0	8,0	9,0	7,5
Ingemar	avstod	avstod	avstod	avstod	avstod
Medelpoäng	7,3	6,5	7,7	8,1	8,1

Vi var rörande eniga om att det var en samling behagliga och mjuka whiskysorter, som väl platsade i ett whiskyglas framför brasan en fredagskväll. Någon fiskstank kunde vi inte förnimma.

Tillägg: I ingressen citeras Ulf Laurins bok från 1998 om att det idag endast finns 2st destillerier. Men 2004 öppnade ett tredje, Glengyle, även det finns i Campbeltown. Deras whisky kommer däremot att marknadsföras under namnet Kilkerran, eftersom namnet Glengyle ägs av Loch Lomond Distillers och används för deras vatted malt.